

MiFérfiak.hu

Valószínűleg Magyarország legjobb férfimagazinja

Izland

Írta: Barna András

Fotók: Jurák Zsolt - július 5, 2021

Lehet, hogy túl egyszerű a megfogalmazás, de úgy vélem, hogy egy jó értelemben vett hétköznapi utazó számára minél távolibb egy hely, egy ország, annál egzotikusabb. Ennek okán akár a vágyakozás is erősebb lehet, így talán nem csoda, ha ezek az úti célok gyorsan felkerülnek az ember bakancslistájára. Talán több olvasónk is egyetért azzal, hogy Izland pont az ilyen országok közé tartozik.

Spontán következetesek voltunk a mostani témánkat illetően, hiszen az előző lapszámunk utazási rovatában a nyugalom szigeteinek pálmái és az óceánpart fehér homokja foglalta keretbe Jurák Zsolt utazási szakértőnk történetmesélését.

Jurák Zsolt

Most néhány időjárási zónával távolabbra, Földünk egy másik kincses szigetére, Izlandra utazunk Zsolt segítségével. Állandó utazási szakértőnk nagy visszatérő, számos országba akár tíznél többször is visszalátogatott már, azonban Izland némileg egyfajta kakukktojásnak számít az emlékei tárházában.

„Nem a lelkesedés hiányzik, csupán nem annyiszor voltam ott, mint ahányszor szerettem volna – mondja Zsolt. – Ha rajtam múlna, minden évben eltöltenék itt egy hetet, azonban a szigetországi kirándulás egy igen következetes utazásszervezési koncepciót kíván, és persze vastagabb pénztárcát is” – teszi hozzá szakértőnk.

Barna András (B. A.): A bevezetőmben is egy kicsit nagyobb hangsúlyt adtam annak, hogy Izland annyira különleges hely, hogy könnyen felkerülhet bárki bakancslistájára. Te háromszor jártál ott idáig, mi volt az első inspirációd az országgal kapcsolatban?

Jurák Zsolt (J. ZS.): A történetmesélések során mindig felbukkan ez a kérdés, és ha visszavezetem, akkor ebben a „mesében” mindig előkerül Alaszka is. Ugyanis ez volt az első olyan hely, ahol csodálatos jéghegyeket láthattam, ami örök szerelem azóta is a részemről. Ezért Alaszka óta, ahol csak jéghegy van és ez a típusú táj és időjárás, oda, ha tehetem, elmegyek. Tehát kevéssel ez után az út után döntöttem el azt, hogyha Európában is olyan gyönyörűségeket találhatunk, mint a norvég fjordok vagy a Spitzbergák és Izland, akkor ezeket a helyeket is be szeretném járni, fel akarom fedezni. Nem bántam meg, szerelem volt az első látásra.

B.

A.: Említetted, hogy ez az utazás némileg más anyagi háttérrel és logisztikát kívánt.

J. ZS.: Alaposan fel kellett készülni az utazásra, hiszen ez nem egy „hétköznapi büdzsével” megvalósítható út. Nagyon sok energiát fektettem abba, hogy a lehetőségekhez képest a legjobb ár-érték arány mellett tudjam ezt megvalósítani. Ugyanis, ha az ember egy kicsit nem figyel oda, és a megszokott rutinnal utazik, akkor gyorsan tetemes költségekbe futhat bele. Példának okért, amikor az ember éjjel leszáll a repülővel, és be akarja vitetni magát egy taxival Reykjavíkba, akkor könnyen szembesülhet azzal, hogy a fuvar viteldíja egy retúr európai repülőjegy árával vetekedik. Éppen ezért jó, ha Shuttle buszra foglalunk helyet. Én itt még arra is odafigyeltem, hogy a szálloda a transzfer útvonalán legyen.

B. A.: Te mindig nagy gondot fordítasz a szállásra. Itt milyen tapasztalatokat szereztél?

J. ZS.: Már ismersz, és tudod, hogy nálam ez lényeges kérdés. Általában a négycsillagos hoteleknél alább nem adom, azonban itt a szállás magas árfekvése miatt kompromisszumot kellett kötnöm önmagammal. Végül is egy háromcsillagos szállodában foglaltam szobát, amiről azt tudom mondani, hogy a szobája célszerűen berendezett színvonalú volt, és az ellátás is nagyjából ezt a szintet képviselte.

Minden más normális esetben már csak az ellátás minősége okán sem foglalnék egy ilyen szállodában szobát, ugyanis a három csillaga ellenére többet vártam volna. De ez nem kirívó eset, hiszen Izlandon minden nagyon drága, némely esetekben túlárazott. De ez így van vidéken is nemcsak a fővárosban.

A hotelünk kétségtelenül legnagyobb előnye viszont az volt, hogy egy kényelmes sétára volt minden látnivalótól. Reykjavík óvárosi részén laktunk, ahonnan könnyen el lehetett jutni a kikötőig és Kultúrpalotáig, de innen indultak a kirándulóbuszok is. Sok érdekesség egyébként nincs a fővárosban. Tipikus skandináv környezet veszi körül az embert, de Izlandot nem is ezért szeretjük, hanem a természeti látnivalóiért.

B. A.: Hogyan érdemes programot választani?

J. ZS.: Izlandot kétféleképpen fedezhetjük fel. Egyfelől Reykjavíkból csillagtúraszerűen kirándulhatunk – ami nekem nagyon bejött –, vagy pedig úgy, ha körbejárjuk a szigetet. Aki ez utóbbi módot választja, annak viszont ez esetben is nagyon fel kell készülnie a szobafoglalásokra. Útközben jellemzően konténerszerű szállodák fogadnak minket, nem ritkán közös fürdőszobával. Izland egy hely kivételével – erről majd később – nem a luxusról szól, éppen ezért célszerű, ha még a vacsorát is előre megrendeljük, mert azt nem tudjuk megtenni, hogy átmegyünk egy másik étterembe, ugyanis útközben a motelszerű szállások környékén nincsen más, ahogyan például egy közért sincs.

Egyébként mi csillagtúraszerűen, de egyénileg utaztunk, és befizettünk csoportos programokra, ami így sokkal hatékonyabb. Ellentétben a világ más országaiban igénybe vett személyes idegenvezetéssel, itt ennek nem lenne sok értelme, hiszen itt a táj szépsége ragadja magával az embert. Izlandon sztenderd program a bálnales, azonban nagy mázli kell hozzá, hogy kétszáz méternél közelebb lássuk ezeket az emlősöket. Viszont a bálnales hozzáadott értékeként megismerhettük a puffinokat, más néven lundákat, ami egyébként az ország nemzeti madara is. Nagyon kedves kis állatok, de a cukiságuk mellett előszeretettel fogyasztják is őket, így nagyon sok étterem étlapján szerepelnek. Azonban én magamévá tettem egy braziliai barátom mondását, miszerint: ő a barátom, őt nem eszem meg. Na én is így voltam a puffinokkal. (Nevet.)

B. A.: Vannak kötelező látnivalók?

J. ZS.: Sokan tévesen arany háromszögnek hívják azt a túrát, amit némileg kötelező jelleggel illik itt megtenni. Egyébként az arany háromszög az Indiában van, az izlandi kirándulás hármasa szimbolikus, mert a sziget három legfontosabb látnivalóját érinti. Az egyik egy gyönyörű szép nemzeti park, a másik a világ tíz legszebb vízéséseinek egyike, a Gullfoss, illetve a Nagy Gejzír.

Izlandon az egyik legnagyobb „wow”-élmény a Jökulsárlón gleccsertő, ami az elmúlt százötven évben a duplájára duzzadt. A tavon kételtű járművekkel viszik a turistákat, és közel két órán keresztül lehet hajózáni az óriási úszó jéghegyek között. Olykor gyakorlatilag karnyújtásnyi távolságra is megközelítik őket, úgyhogy akár meg is lehet érinteni a jégtömböket. Szenzációs élmény.

B. A.: Közbevetőleg: mikor érdemes ide utazni, hiszen az időjárás itt egy fontos tényező.

J. ZS.: A július–augusztus a legideálisabb. Másodszorra és harmadszorra szeptemberben voltam, ami már nagyon változékony és esős, ilyenkor már kalapkabát a viselet.

B. A.: Ott hagytuk abba, hogy Nagy Gejzír.

J. ZS.: Ez ugyanolyan fantasztikus, mint a Yellowstone parkban. Itt is óraműpontossággal negyvenöt percenként lövell ki 120-130 méter magasra a víz. Óriási élmény. A gejzír és környéke egy kis idegenforgalmi centrum is, ahol némi urbanizáció is felfedezhető. Ez annyit takar, hogy a látványosság mellett van egy kávézó egy kis bolttal kombinálva, ahol lehet enni – persze borsos áron. Egy körülbelül kétdecis pohárban felszolgált rénszarvasgulyás – amit feltehetőleg nem eszünk minden nap – átszámítva háromezer forintba kerül, viszont roppant finom, úgyhogy ennek fényében még akár azt is mondhatnám, hogy megéri az árát. Egyébként azt figyelembe véve, hogy nincsen nemzeti konyhájuk, gasztronómiában nagyon jók.

B. A.: Szerintem vártad, hogy elérjünk eddig a témáig, mert a szállás mellett a gasztronómia nálad szintén sarkalatos dolog. Kifejtenéd?

J. ZS.: Azt kell mondjam, hogy bármilyen étteremben is voltunk, nagyon finomakat ettünk. Több-kevésbé igyekeztünk menü jellegű ételsort választani, hiszen így jobb volt az ár-érték arány, de ötven euró alatt így sem lehet megúszni. Amikor menüről beszélünk, akkor ne az itthoni napi kínálatokra gondoljunk. Ezek előre elkészített ételkombinációk, amikből én előszeretettel mindig a halakat ettem.

Ezt ugyanis – bármilyen legyen is – kiválóan készítik el. Azért beiktattam magamnak egy kulináris túrát is, ami előtt alaposan körbenéztem, mert semmit nem szeretek a véletlenre bízni. Számomra az izlandi gasztronómia csúcsa egy kikötői steakhouse volt, ami arról is híres volt, hogy kiválóan készítik a lóvesepecsenyét. Az izlandiak előszeretettel fogyasztják ezt az állatot, ahogy a bálnát is. Tudom, hogy ezzel a választásommal nagyon megosztó leszek, de meg kellett kóstolnom. Már az előétel is fantasztikus volt, az egyszerűségét a fekete lávasó emelte kulináris magasságokba, amit én a mai napig is előszeretettel használok, kifejezetten paradicsomhoz, mert olyan ízeket hoz elő belőle, amit más sófajták soha. Egyébként az izlandiak szinte mindenhez ezt a sót használják, sajnos azonban elképesztően drága, ezért csak egy minimális mennyiséget tudtam vásárolni magamnak, tehát a tészta vizébe nem ezt teszem. (Nevet.)

B. A.: Ha valaki a kötelező körökön kívül további kalandokra vágyik, azok számára is van ajánlatod?

J. ZS.: Egy keserédes élményem van, amiről először azt hittem, hogy nagyon fogom élvezni, csak aztán az időjárás alaposan közbeszólt. A program úgy kezdődött, hogy eljöttek érünk hatalmas ballonos gumikkal felszerelt terepjárókkal, és jó tempóval autókáztunk szántíz méter vastag jégen. Az elején minden úgy ment, ahogy gondoltam. Egy kis idő múlva azonban az autóból mindenkinek át kellett szállnia egy hómobilra, és azzal folytattuk a jégtavi túrát. Az idő a pocséknál is pocsékabb volt, és hiába a speciális öltözet és minden egyéb felszerelés, kétszer is eltévedtem, mert a jeges eső miatt az orromig sem láttam, úgyhogy szégyen ide vagy oda, ezt a kirándulást fel kellett adnom, mert teljesen kiestem a komfortzónámból, amihez feltehetőleg jelentősen hozzájárult az is, hogy életemben ekkor ültem először motoros szánon.

Egyébként később voltam egy hasonló egész napos hómobilos kiránduláson Svédországban, és csodálatos volt, de ott szikrázóan sütött a nap, ami nagyban javított az ember közérzetén.

Egyébként Izlandon voltam többször hajóval is, amivel szintén izgalmas dolog a szigetországba megérkezni. Ez a kikötés egy norvég Spitzbergák-kirándulás betétprogramja volt, majd később úgy is érintettem Izlandot, amikor Amerikába hajóztam, és átkeltünk az északi átjárón. Ez utóbbi is megér egy külön mesét, mert ez az út is maga a csoda volt. A légy a levesben csak annyi, hogy ezek az utak javarészt ősszel indulnak, amikor már nem túl jó az időjárás. Ha már korábban a „wow”-kategória egyszer már szóba került, akkor van még egy dolog, amit soha nem hagytam ki az izlandi utazásaim alkalmával, ez pedig a Kék-lagúna. Persze ne keverjük össze az azonos című film helyszínével, hiszen az a film a karibi térségben játszódik. A Kék-lagúna egy gyógyító gyógyiszappal, ami a látszat ellenére mesterséges duzzasztású. A tó a Svartsengi erőmű „mellékterméke”, aminek a vize lávaköveken lecsorogva töltötte fel a lávamező természetes mélyedéseit. És ahogy szoktam mondani, ez is maga a csoda.

Gyakorlott utazóként, ám a kezdők naivitásával első alkalommal csak a fürdőbelépőt foglaltam le, így nem jutottam be a masszázsba. Azonnali bejelentkezésre viszont nincs lehetőség, ide szintén hetekkel előbb le kell foglalni az időpontot. Másodjára már nem követtem el ezt a hibát, és jó előre bejelentkeztem. Ugyan a szolgáltatás ára borsos, de rengeteg előnyhöz is jut az ember. Egyrészt nem kell pénztár előtti végeleáthatatlan sort végigállni, hanem mint egy VIP-folyóson, átmegy az ember az tömeg mellett, mint kés a vajon. A belépés után szinte mindent kézbe adnak, fürdőköpenyt, törölközőt, papucsot. A különleges szolgáltatás tulajdonképpen egy lebegő masszázs, egy tökéletes kényeztetés. Maga a hely a fürdő egy elzárt részén van, ahol az ember felfekszik egy speciális matracra, és ott egy szintén különleges olajjal dörzsölik be a testét, miközben a terapeuta szépen tol a vízen. Érdekes, de egyben fájó is, hogy ezt a masszázsolajat nem árulják, nem értékesítik, ez csak ott van. Szóval a Kék-lagúna a „ki ne hagyj, ha Izlandon jársz” helyek közé tartozik. Még akkor is el kell oda menni, ha valaki nem veszi igénybe a fürdőt, mert számtalan kis terasz van, ahova ki lehet ülni és gyönyörködni a tájban.

B. A.: Mesélted, hogy háromszor jártál Izlandon, de akárhányszor visszamennél. Van ott annyi látnivaló, vagy a csak a tájak varázsa miatt?

J. ZS.: Azt gondolom, hogy a táj varázsa mindennel felér. Én a jéghegyeket és a vízeséseket hetekig el tudnám nézni. Úgy vélem, nem csak én vagyok az egyetlen szerelmese ezeknek a természeti jelenségeknek, és bármennyire is sokszor jársz egy helyen, mindig azt érzed, hogy csak egy pillanatra láttad.

B. A.: Mit mondanál útravalónak?

J. ZS.: Az évek során kellő rutinnal vértettem fel magam, de úgy vélem, egy átlagos izlandi túra büdzséje eléri azt a fájdalomküszöböt, amikor az ember már elgondolkodik. Csak összehasonlításkeppen mondom, hogy egy öt-hat napos kirándulás áráért, ha a legolcsóbb árakat választja az ember és nincsen benne semmi luxus, két hetet tudok eltölteni Balin kényeztető körülmények között. Nyilván az is igaz, hogy Izlandról egész más élményekkel tér haza a turista, mint mondjuk Indonéziából. A karosszékéből nézve a térképet minden egyszerűnek tűnik, de mégsem az. Aki megteheti, az semmiképpen ne hagyja ki ezt az országot, akinek pedig vékonyabb a pénztárcája, de elszánja magát egy izlandi utazásra, annak számos dologban kompromisszumot kell majd kötnie, hiszen bele kell kalkulálnia azt, hogy a csodálatos tájakért cserébe megmagyarázhatatlanul sok pénzt fog majd kifizetni.

[HTTPS://MIFERFIAK.HU/IZLAND/](https://miferfiak.hu/izland/)